

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 14. marta spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel

(Lieta C-449/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 132. panta 1. punkta i) un j) apakšpunkts — Konkrētām darbībām sabiedrības interesēs piemērojams atbrīvojums no nodokļa — Skolas vai universitātes izglītība — Jēdziens — Transportlīdzekļa vadīšanas mācību kursi, ko pasniedz autoskola)

(2019/C 155/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Atbildētāja: Finanzamt Wolfenbüttel

Rezolutīvā daļa

Jēdziens “skolas vai universitātes izglītība” Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 132. panta 1. punkta i) un j) apakšpunkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neietver transportlīdzekļa vadīšanas mācības, kas tādā autoskolā kā pamatlietā aplūkotā tiek pasniegtas tālab, lai varētu iegūt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām 4. panta 4. punktā paredzēto B un C1 kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

⁽¹⁾ OV C 330, 2.10.2017.

Tiesas (ceturta palāta) 2019. gada 14. marta spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/Y.Z., Z.Z., Y.Y.

(Lieta C-557/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos — Direktīva 2003/86/EK — 16. panta 2. punkta a) apakšpunkts — 17. pants — Ģimenes locekļa, kas ir trešās valsts valstspiederīgais, uzturēšanās atļaujas atsaukšana — Tādu trešo valstu valstspiederīgo statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji — Direktīva 2003/109/EK — 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Šī statusa zaudēšana — Krāpšana — Nezināšana par krāpšanu)

(2019/C 155/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Atbildētāji: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanas 16. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja, lai saņemtu trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļu uzturēšanās atļaujas, ir iesniegti falsificēti dokumenti, apstākļi, ka šie ģimenes locekļi nezināja par šo dokumentu krāpniecisko raksturu, nav šķērslis tam, ka attiecīgā dalībvalsts, piemērojot šo tiesību normu, atsauc šīs atļaujas. Tomēr saskaņā ar šīs direktīvas 17. pantu valsts kompetentajām iestādēm vispirms ir jāveic individualizēta šo ģimenes locekļu situācijas pārbaude, īstenojot līdzsvarotu un saprātīgu visu iesaistīto interešu izvērtējumu.
- 2) Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, ja pastāvīgā iedzīvotāja statuss trešās valsts valstspiederīgajiem ir piešķirts, pamatojoties uz falsificētiem dokumentiem, apstākļi, ka šie valstspiederīgie nezināja par šo dokumentu krāpniecisko raksturu, nav šķērslis tam, ka attiecīgā dalībvalsts, piemērojot šo tiesību normu, atsauc šo statusu.

(¹) OV C 402, 27.11.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 13. marta spriedums (Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — E./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Lieta C-635/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Imigrācijas politika — Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanas — Direktīva 2003/86/EK — Izslēgšana no direktīvas piemērošanas jomas — 3. panta 2. punkta c) apakšpunkts — Personu, kas saņem alternatīvu aizsardzību, izslēgšana — Tiesību uz ģimenes atkalapvienošanas attiecināšana uz šīm personām ar valsts tiesību aktiem — Tiesas kompetence — 11. panta 2. punkts — Oficiālu dokumentāru pierādījumu, ar kuriem tiek pierādītas ģimenes saites, neesamība — Paskaidrojumi, kas uzskatāmi par nepietiekami ticamiem — Dalībvalstu iestāžu pienākumi veikt papildu pasākumus — Robežas)

(2019/C 155/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Pamatlietas puses

Prasītājs: E.

Atbildētājs: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie